Lietas Nr.C16045317
Nr.C0453-17

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2017.gada 17.maijā

Jēkabpils rajona tiesa,
tiesnese L.Baltmane-Zepa
ar tiesas sēdes sekretāri V.Drozdi,
piedaloties prasītājas pilnvarotajai pārstāvei D.Vībānei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu privatizējamās SIA "JK Namu pārvalde" prasībā pret /pers. C/ par parāda piedziņu, īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamām telpām.

Aprakstošā daļa

2017.gada 31.janvārī privatizējamā SIA "JK Namu pārvalde" iesniegusi Jēkabpils rajona tiesā prasību pret /pers. C/ par parāda piedziņu, īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamām telpām.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājas apsaimniekošanā atrodas dzīvojamā māja /adrese/. Dzīvoklī /adrese A/, dzīvesvietu deklarējusi atbildētāja /pers. C/.

Starp atbildētāju un prasītāju 2013.gada 9.septembrī tika noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums Nr.7068. Saskaņā ar noslēgto īres līgumu īrniecei jāveic maksājumi par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem, taču šīs saistības īrniece nav pildījusi.

Atbildētāja vairāk kā trīs mēnešus regulāri nav kārtojusi īres un pamatpakalpojumu maksājumus (kopējais parāda apjoms vairākkārtīgi pārsniedz trīs mēnešu maksājumu summu par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem).

Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2} panta pirmo un otro daļu prasītāja 2016.gada 22.septembrī atbildētajai deklarētājā dzīvesvietā mēģināja izsniegt brīdinājumu par parāda nenomaksāšanas sekām. Tā kā brīdinājumu atbildētājai personīgi nebija iespējams izsniegt, tas 2016.gada 22.septembrī ierakstītā vēstulē ar paziņojumu par saņemšanu tika nosūtīts uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietu. Atbildētājai deklarētajā dzīvesvietā arī ar pasta sūtījumu nebija iespējams izsniegt brīdinājumu, un tas 2016.gada 21.novembrī tika publicēts izdevumā - laikrakstā "Latvijas Vēstnesis", taču, neskatoties uz to, ka atbildētāja ir informēta par parāda nenomaksāšanas sekām, parāda summa nav samaksāta.

Dzīvojamās telpas īre līguma 2.6.punktā noteikts, ka par īres un komunālo maksājumu, ja tie tiek maksāti vienlaikus ar īres maksu, kavējumu gadījumos noteikta kavējuma nauda 0,1 % apmērā no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu. Līguma 2.9.punktā noteikts analoģisks līgumsods par apkures maksājumiem.

Prasītāja pēc labas ticības principa no 2013.gada februāra mēneša līdz 2015.gada janvārim nepiemēroja kavējuma naudas aprēķināšanu par īres maksas kavējumu vispār, kā arī ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, Civillikuma 1716.panta trešo daļu, samazināta aprēķinātā kavējuma nauda, proti, prasītāja no atbildētājas lūdz piedzīt kavējuma naudu 10 % apmērā no prasītās īres maksas parāda summas 62,82 EUR apmērā, līgumsodu par apkures maksājuma kavējumu 91,77 EUR.

Saskaņā ar līguma Nr.4-2/1/2009 par siltumenerģijas piegādi 3.4.14.punktu siltumenerģijas/apkures piegādes parāda piedziņa ir uzdota veikt dzīvojamās mājas /adrese/, Jēkabpilī, apsaimniekotājai, t. i., prasītājai.

Prasītāja lūdz tiesu izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, kas noslēgts starp privatizējamo SIA "JK Namu pārvalde" un /pers. C/, izliekot /pers. C/ no dzīvojamajām telpām /adrese/, ar visām viņai piederošajām personām un mantām, kā arī piedzīt no /pers. C/ par labu prasītājai īres maksas parādu 628,17 EUR, kavējuma naudu par īres maksas kavējumu 62,82 EUR, apkures parādu 917,68 EUR, līgumsodu par apkures maksas kavējumu 91,77 EUR, valsts nodevu 326,21 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR.

Prasība pamatota ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2} panta pirmās daļas 1., 2.punktu un Civillikuma 1779., 2141.pantu.

Atbildētāja paskaidrojumu par prasību tiesā nav iesniegusi, uz tiesas sēdi nav ieradusies, kaut gan viņai par tiesas sēdes laiku un vietu ir paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56.pantam, nosūtot pavēsti uz viņas deklarēto dzīvesvietu.

Tiesa ņem vērā Civilprocesa likuma 56.pantā nostiprināto kārtību, kādā pusēm tiek piegādāti un izsniegti tiesas dokumenti un konkrēti minētā panta piektajā daļā nostiprināto paziņošanas prezumpciju - tiesas dokumenti fiziskajai personai tiek piegādāti pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Atbildētāja citu dzīvesvietas adresi tiesai nav paziņojusi, tāpēc atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otrajai daļai uzskatāms, ka dokumenti atbildētājai izsniegti deklarētajā dzīvesvietas adresē septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas.

Atbildētāja paziņošanas prezumpciju nav atspēkojusi, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no viņas gribas bijuši par šķērsli dokumentu saņemšanai norādītajā adresē, jo kā zināms, tad dzīvesvietas deklarēšanas mērķis ir, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību *(sk. Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 1.pantu)*.

Ievērojot minēto, to, ka nav konstatējams pamats lietas izskatīšanas atlikšanai saskaņā ar Civilprocesa likuma 209. un 210.pantu, tiesa uzskata, ka iespējams lietu izskatīt atbildētājas prombūtnē.

Pie tam tā kā atbildētāja nav sniegusi paskaidrojumu par prasību, uz tiesas sēdi pēc tiesas aicinājuma nav ieradusies, nepaziņojot neierašanās iemeslus, un Civilprocesa likuma 208.^{1} panta trešajā daļā noteiktie apstākļi lietā nav konstatējami, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.^{1} panta pirmo daļu ir tiesisks pamats lietā taisīt aizmugurisku spriedumu.

Prasītājas pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē uzturēja prasību uz prasības pieteikumā norādītajiem motīviem, papildus norādot, ka arī pēc prasības celšanas tiesā atbildētāja nav vērsusies pie prasītājas ar lūgumu risināt radušos situāciju. No mājas vecākā prasītājai zināms, ka atbildētāja turpina lietot dzīvokli.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies prasītājas pārstāves paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasītājas prasība pret atbildētāju par parāda piedziņu, īres līguma izbeigšanu, izliekot /pers. C/ no dzīvojamām telpām, ir pamatota un apmierināma.

Lietā nav strīda par to, ka privatizējamā SIA "JK Namu pārvalde" veic dzīvojamās mājas Jēkabpilī, /adrese/, apsaimniekošanu.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantu katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā, kad šī attiecība radusies.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Civillikuma 1511.pants noteic, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.pants).

Civillikuma 2112.pants noteic, ka īre ir līgums, ar ko viena puse piešķir otrai par zināmu īres maksu kādas lietas lietošanu.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta pirmo daļu dzīvojamās telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu. Dzīvojamās telpas lietošanas tiesības citai personai var nodot dzīvojamās telpas īpašnieks, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam ir dzīvojamās telpas īres līgums.

Ar lietā esošo 2013.gada 9.septembra dzīvojamās telpas īres līgumu pierādīts fakts, ka starp atbildētāju /pers. C/ un privatizējamo SIA "JK Namu pārvalde" noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums Nr.7068 par dzīvokļa /adrese/, Jēkabpilī. Līguma 3.1.punktā puses vienojušās, ka atbildētāja apņemas regulāri veikt īres un komunālos maksājumus *(lietas 15. - 17.lapa)*.

Tādējādi secināms, ka starp pusēm noticis darījums, jo puses ir vienojušās par visiem būtiskajiem līguma noteikumiem. Atbildētāja ar parakstu apliecinājusi, ka ar visiem līguma noteikumiem iepazinusies, piekrīt tiem pilnībā un apņemas tos pildīt. Tiesai nav ziņu, ka līgums būtu pušu apstrīdēts, līdz ar to minētais līgums uzskatāms par tiesīgi noslēgtu un saskaņā ar Civillikuma 1587.panta noteikumiem tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos.

Kā tas redzams no lietas materiāliem, tad, lai arī atbildētāja apņēmusies laicīgi veikt līgumā noteiktos maksājumus, šis pienākums nav veikts godprātīgi. Tiesai nav pamata apšaubīt faktu, ka prasītāja savas no līguma izrietošās saistības ir izpildījusi, savukārt atbildētāja, kā tas izriet no lietas materiālos esošajām izziņām *(lietas 11., 12.-14.lapa)*, savu pienākumu saskaņā ar noslēgto dzīvojamo telpu īres līgumu nav izpildījusi, proti, nav veikusi prasītājai samaksu par īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā izveidojies īres maksas parāds par laika periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 1.janvārim 628,17 EUR apmērā *(lietas 11.lapa),* savukārt parāds par siltumenerģiju ir 917,68 EUR apmērā, kas izveidojies laikā no 2013.gada oktobra līdz 2016.gada 31.decembrim *(lietas 12.-14.lapa)*.

No lietas materiālos esošā brīdinājuma redzams, ka atbildētāja brīdināta par izveidojušos parādu un tā nenomaksāšanas sekām *(lietas 7.lapa)*, taču, neskatoties uz to, parāds nav samaksāts.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Prasītāja pamatparāda summu ir pierādījusi ar prasības summas detalizētu aprēķinu, kur norādīta parāda summas uzkrāšanās pa mēnešiem. Atbildētāja nav cēlusi iebildumus par parāda summas aprēķinu, un tiesai nav pamata to apšaubīt.

Atbilstoši Civillikuma 1838.pantam to, ka samaksa izdarīta jāpierāda tam, kas to apgalvo, un tā kā atbildētāja nav pierādījusi parāda samaksu, tad no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams pamatparāds par neveiktajiem īres maksājumiem 628,17 EUR apmērā un apkures maksājumiem 917,68 EUR apmērā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas līgumsodu par laikā neveiktajiem īres maksājumiem 62,82 EUR apmērā par laika periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 1.janvārim, kas nodēvēts par kavējuma naudu, kā arī līgumsodu 91,77 EUR apmērā par apkures maksas kavējumu par laika posmu no 2014.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim.

Līguma 2.6.punktā puses vienojušās, ka īres un komunālo maksājumu kavējuma gadījumā par katru nokavēto dienu maksājama kavējuma nauda 0,1 % apmērā no kopējās parāda summas, savukārt līguma 2.9.punktā puses vienojās, ka norēķini par siltumenerģijas piegādi par kārtējo mēnesi jāveic līdz nākošā mēneša 20.datumam. Siltumenerģijas piegādes maksājumu kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājams pakalpojuma sniedzējam līgumsods 0,1% apmērā no kopējās parāda summas *(lietas 15.lapa)*.

Vērtējot īres līgumā pušu pielīgto jēdzienu – "kavējuma nauda", tiesa secina, ka Civillikumā netiek reglamentēts tāds tiesību institūts kā kavējuma nauda. Civillikuma saistību tiesību daļā tiek reglamentēts procentu (gan par naudas summas lietošanas atvēlēšanu, gan par samaksas nokavējumu), kā arī līgumsoda institūts. Procentu un līgumsoda institūti ir atšķirīgi, un tie noteic dažādas tiesiskās sekas. Līdz ar to tiesai ir jānoskaidro, kādā nozīmē īres līgumā ir lietots jēdziens "kavējuma nauda".

Atbilstoši Civillikuma 1753.pantā noteiktajam procenti ir tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Savukārt Civillikuma 1716.panta pirmā daļa līgumsodu definē kā pametumu, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).

Kā atzīts tiesību doktrīnā, tad līgumsods ir civiltiesību institūts ar divējādu dabu. No vienas puses, tas ir saistības pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi, kamēr saistība vēl nav pārkāpta. No otras puses, līgumsods kļūst par atbildības izpausmi tad, ja pastiprinājums izrādījies nepietiekams, lai atturētu parādnieku no saistības pārkāpuma. Līgumsoda kā saistības pastiprinājuma uzdevums ir ietekmēt parādnieka gribu, iedarbojoties uz viņa mantiskajām interesēm *(sk. K.Torgāns. saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. Tiesu namu aģentūra, Rīga; 2006, 155.lpp)*.

Civillikuma 1505.pants noteic, ka, ja rodas šaubas par vārdu nozīmi, jāievēro to jēgums un darījuma dalībnieku skaidri izsacītais vai kā citādi izrādītais nodoms.

Tiesa uzskata, ka īres līguma 2.6.punktā lietotais termins "kavējuma nauda" vairāk ir vērtējams kā līgumsods, nevis procenti. Pielīgtā "kavējuma nauda" liecina par līgumslēdzēju pušu nodomu pastiprināt saistību izpildījumu, kā arī par civiltiesiskas sankcijas piemērošanu gadījumā, ja saistība netiks izpildīta noteiktā termiņā.

Izvērtējot prasītājas prasījumu par līgumsodu piedziņas pamatotību, tiesa ņem vērā Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gadā apkopoto tiesu praksi līgumsodu piemērošanā, judikatūru, kā to noteic Civilprocesa likuma 5.panta sestā daļa. Tāpat tiesa ņem vērā Civillikuma 1720.panta 2.punktu, kas noteic, ka līgumsodu, kā arī līguma izpildīšanu var prasīt, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā. Atbilstoši Civillikuma 1717.pantam līgumsodu var pievienot katram līgumam un līgumsoda apmēru noteic līdzēji.

Vērtējot līgumsodu, tiesai jāvērtē, vai parādnieks uzņēmies konkrēti izmērāmu „pametumu" vai maksājumu, kas var augt līdz bezgalībai. Senāta ieskatā likumā nevar būt ietverta šāda līgumsoda būtība, jo ir jābūt tā saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos ekstremālos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2011.gada 12.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-25/2011)*.

Līgumsodam pēc tā būtības ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija, tā piedziņa nav kreditora pienākums, bet tiesības, un šīs tiesības ir izlietojamas pēc labas ticības, kā to noteic Civillikuma 1.pants. Konkrētajā gadījumā prasītājas prasīto līgumsodu apmērs nav pārmērīgs, prasītāja to samazinājusi līdz 10 % no parāda summas, tāpēc tiesa secina, ka līgumsods par īres maksas kavējumu 62,82 EUR apmērā par laika periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 1.janvārim un līgumsods par apkures maksas kavējumu 91,77 EUR apmērā par laika periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim ir piedzenams par labu prasītājai.

Prasītāja lūdz izbeigt dzīvojamās telpas līgumu un izlikt atbildētāju ar visām viņai piederošajām personām un mantām no dzīvokļa /adrese/, Jēkabpilī.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[2] panta pirmās daļas 1. un 2.punktu izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā dzīvojamās telpas īres maksu un maksu par pamatpakalpojumiem.

Kā spriedumā konstatēts iepriekš, tad atbildētājas īres maksas parāds veidojies laikā no 2014.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 1.janvārim, savukārt maksa par siltumenerģiju nav veikta laika posmā no 2013.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.decembrim, kas nozīmē, ka iestājies likumā noteiktais nosacījums dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanai, proti - maksa nav veikta ilgāk nekā trīs mēnešus.

Atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[2] panta otrajai daļai izīrētājam pirms prasības celšanas tiesā vismaz mēnesi iepriekš rakstveidā jābrīdina īrnieku par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu.

Ar lietā esošo 2016.gada 22.septembra brīdinājumu *(lietas 7.lapa)*, kā arī ar publikācijas apliecinājumu laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" *(lietas 9.lapa)* ir pierādīts, ka atbildētāja likumā noteiktajā kārtībā ir brīdināta par to, ka īres un komunālo maksājumu parāda nenomaksāšanas gadījumā tiks celta prasība tiesā par izlikšanu no dzīvojamām telpām.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītāja, ceļot prasību tiesā 2017.gada 31.janvārī, ir ievērojusi likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.[2] panta otrajā daļā noteikto brīdinājuma termiņu un, pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa secina, ka ar atbildētāju ir izbeidzams 2013.gada 9.septembrī noslēgtais dzīvojamo telpu līgums par dzīvokļa /adrese/Jēkabpilī, īri un atbildētāja no minētā dzīvokļa izliekama ar visām viņai piederošajām personām, mantām bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, taisot spriedumu par naudas summu piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no parāda pamatsummas 1545,85 EUR līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Apmierinot prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai no atbildētājas par labu prasītājai tiesa piesprież visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi valsts nodevu 326,21 EUR *(lietas 5.lapa)* apmērā, kas piedzenama no atbildētājas par labu prasītājai.

Prasītāja samaksājusi arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR apmērā, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi. Arī šie izdevumi piedzenami no atbildētājas par labu prasītājai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 190., 193., 195., 204.[1], 208.[1] pantu tiesa

nosprieda

apmierināt privatizējamās SIA "JK Namu pārvalde" prasību pret /pers. C/ par parāda piedziņu, īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamām telpām.

Izbeigt 2013.gada 9.septembrī noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu starp SIA "JK Namu pārvalde" un atbildētāju /pers. C/, personas kods /personas kods/.

Izlikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, no dzīvojamām telpām /adrese/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas ar visām viņai piederīgajām personām un piederošajām mantām.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu privatizējamajai SIA "JK Namu pārvalde", vienotais reģistrācijas Nr.45403000484, īres maksas parādu 628,17 EUR (seši simti divdesmit astoņu *euro* un 17 centu) apmērā par laika periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 1.janvārim, līgumsodu par īres maksas kavējumu 62,82 EUR (sešdesmit divu *euro* un 82 centu) apmērā par laika periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 1.janvārim, apkures maksas parādu 917,68 EUR (deviņi simti septiņpadsmit *euro* un 68 centu) apmērā par laika periodu no 2013.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.decembrim, līgumsodu par apkures maksas kavējumu 91,77 EUR (deviņdesmit viena *euro* un 77 centu) apmērā par laika periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim, kā arī valsts nodevu 326,21 EUR (trīs simti divdesmit sešu *euro* un 21 centa) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četru *euro* un 70 centu) apmērā.

Parāda summa iemaksājama privatizējamās SIA "JK Namu pārvalde" norēķinu kontā AS "SEB Banka" LV17UNLA0050005874865.

Noteikt privatizējamajai SIA "JK Namu pārvalde", vienotais reģistrācijas Nr.45403000484, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, sešus procentus no pamatparāda summas 1545,85 EUR (viens tūkstotis pieci simti četrdesmit piecu *euro* un 85 centu) apmērā, nepārsniedzot tās apmēru.

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasītāja spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Jēkabpils rajona tiesā.

Atbildētāja ir tiesīga 20 (divdesmit) dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas iesniegt Jēkabpils rajona tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese L.Baltmane-Zepa